

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМОК «БЕЗБАР'ЄРНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ»

УДК 615.851.3

Бурка О.М.

канд.пед.наук, доцент, НУ «Запорізька політехніка»

ЗНАЧЕННЯ ЕРГОТЕРАПЕВТИЧНОГО ПОБУТОВОГО ОБЛАДНАННЯ В ПРОЦЕСІ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Ерготерапія – це напрямок реабілітації, який фокусується на відновленні або розвитку навичок, необхідних для повсякденного життя, роботи та дозвілля. На відміну від фізичної терапії, ерготерапія забезпечує практичну адаптацію: вона допомагає пацієнтам з обмеженими можливостями вийти на найвищий рівень самообслуговування.

Ерготерапевтичне обладнання – це спеціалізовані інструменти, тренажери та пристрої, які стимулюють моторні навички, координацію, сенсорне сприйняття та когнітивні функції. Воно використовується в клініках, реабілітаційних центрах, дитячих закладах та навіть вдома.

Основні цілі використання ерготерапевтичного обладнання: відновлення моторики, сенсорна інтеграція, адаптація до побуту, профілактика, підтримка психоемоційного здоров'я.

Устаткування завжди підбирається індивідуально, залежно від віку пацієнта, діагнозу та етапу реабілітації.

До видів ерготерапевтичного обладнання відносять: тренажери для моторики (сенсорні м'ячі, балансувальні платформи, еспандери і т.д.), сенсорні пристрої, адаптивні пристосування для побуту, ігрові та розвиваючі набори, комплексні системи (вертикалізатори, підвісні системи для ходьби).

Використання ерготерапевтичного обладнання прискорює реабілітацію на 20–30%, знижуючи ризик ускладнень та підвищуючи якість життя.

Побутове ерготерапевтичне обладнання – це пристосування для полегшення життя людей з обмеженими можливостями, мінімізації залежності від сторонньої допомоги вдома: прийому їжі, гігієни, пересування тощо.

До побутового ерготерапевтичного обладнання належать: посуд та столове приладдя, засоби для ванної кімнати та туалету, пристосування для одягання та взування, асистивні меблі, засоби для пересування по дому, обладнання для зв'язку та комунікації.

Ерготерапевтичне обладнання, у тому числі побутове, є ключем до незалежності для людей з обмеженнями можливостей. Воно не замінює реабілітацію, але, при використанні в комплексі, зменшує навантаження на сім'ю та доглядальниць, знижує ризик травмування, психічних порушень і може вивести людину на більш високий рівень самостійності.